

יתושי הגשם

יתושי הגשם מסתחררים באויר
 הרוח נושבת סהרי השלג הגבוהים.
 אני עסוקה במעיל של אסקימואים
 מקלאת את עיני רקפות הרים.
 וכל הדרך מאיושוטא מקום הביתה
 אני רק חלק מפסגות הכסור.
 חסרת הקרה כמו הרקפות.
 ואני לא שיכת — לאף אחר!
 ואני לא חיכת — שום דבר!
 אני רק אויר הרים מסגן
 שדוסף לגשם
 מרב שמתה!

יהודית כפרי

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת
*****

13.3. רוי אב

יענקל מנדז'יגורסקי
מאיר ריפקינד

14.3. אילון מסר

15.3. אביבה לינטון

ענת ארנברג
ענבר כהן

18.3. אריק לינטון

עירית גרשמן
רתם פרלסון

19.3. שושנה שרקי

אלעד שרקי
שקד ברק

16.3. אריק ארנברג

ג'ז סינה
מרב איתם
רותי זיגדון
שושנה מדר
קרן גדליזון

17.3. גבי ראי גלס

זמי בן-צבי
ליאורה ויינשטיין
אבישג עדר

י מ י - נ י ש ו א י ן
*****

17.3. רחל וישראל אבידור

דינה ודני קרמר

ת ע ר ו כ ת ב ע ל י י ם

תקיים ביום ב' 14/3 במועדון, בין השעות 16.30-18.30
סנדלי נשים אופנתיים, גם לבנות כיתות י"א-י"ב.

מה נשמע?

* שבוע של פורים עמד כרגיל בסימן של מסיבות, תהלוכות והצגות. הקישוט המוקדם של חדר-האוכל יצר אווירת ציפיה. ואם היתה מעט מן ההרגשה "אכול ושטה" --- "נדמה שזה הוסיף למספר המשתתפים.

קריאת המגילה לוותה בסוב טעם ב"פוריטשפיל". תהלוכת הילדים הספיקה לדלג בין הממטרים ותחפושות הילדים היו משגעות. חידוש מרענן - בוכסרן לילדים. אישית, נהניתי מאוד ממסיבת המכוגרים, שאורגנה בלי יומרות יתרות וזרמה בנועם בפינות השונות. הכיבוד היה מקורי, טעים ומפוזר במרכזים שונים. מעל הכול - היה אור ולא היממו אותנו בהבהובים ודמדומים מדומים. הכובסרן המקורי והיפה להפליא שהוצג במועדון הוסיף מימד נוסף - וגם הצגות החברים בסגנון הקרניבל התקבלו כתשואות רמות. ותיקים, "בינוניים" בנים ו"שנתיים" יצרו ביחד ערב נעים ומלכד.

ל כ ל א ל ה שיזמו והכינו וביצעו - תודה, באמת תודה.

* אם הכול הסתיים בלי תקלות, תוכלו כבר עם קריאת שורות אלה לחייג ישירות לדיירי "פרוייקט הפארק" (רשימת המספרים החדשים מופיעה בגוף העלון להלן). ישנן משפחות שגרו כבר 10 חודשים בלי טלפון. אומר מדכי ברור: "בהתחלה זה קשה. אחר-כך מתרגלים, ובסוף רואים שזה טוב." יש לי רושם שהוא במיעוט!

* תקופת הנמרים הגיעה! "נמר ג'" עבר בשלום, יש להניח, אבל הנמר שהתגלה בסביבת צומת נבי-יושע עדיין מסתובב חופשי. ראו הוזהרתם.

* מסתבר שאין צורך לזכות בפיס, רק צריכים לבחור את החברים הנכונים. חבריה הטובים של קרול לופוב זכו בהגרלה בכרטיס טיסה לאנגליה והחליטו למסור לה אותו במתנה! קרול יצאה השבוע לביקור של שבועיים. תמסרי ד"ש חמה שם.

* דן, החבר של מרגלית כהן, ששהה אצלנו במשך חצי שנה, חזר (בינתיים?) למושב רגבה. להתראות.

* השבוע עוזבים אותנו שלי ואנדי, עם דניאל הקטן. אנחנו מקווים לראות אתכם בחזרה באחד הימים.

* שיבעה חברים הגישו הצעות לתחרות של "סמל ה-40". מחכים לחזרתו של מיכאל ב (רכז אירועי שנת ה-40) כדי לקבוע צוות שיפוט.

* דב קולט נמצא כרגע באנגליה, כדי לסעוד את אמו הישישה אחרי מות האב. תנחומים למשפחה.

* "הפסל הסביבתי" המואר בלילות, המתרום בחלל בין המועדון לאולם ההתכנסות, הוא למעשה הפיגום לעבודות היציקה ל"גשר" שיהווה כניסה לאולם. אל תנסו לרדת במדרגות בצד הצפוני של המועדון, כי הן ייעלמו בקרוב!

* ושוב על הגשם - עד אמצע השבוע ירדו 530 מ"מ והעננים עדיין מדחפים ומגיעים:

(המשך בע' 4)

(מה נשמע - המשך)

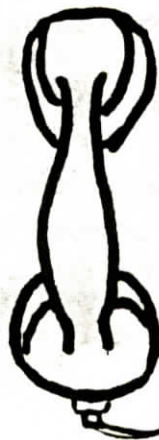
ממערב. ויקטור אומר שעכשיו הגשם כבר מפריע לעבודות השגרתיות בענף האבוקדו.

* לבסוף - לבריות:

להרי בילגורי, המתחיל כבר להסתובב קצת;
למר אנדרס (אביה של רות נאי) שנפל השבוע ונח בבית;
למר גילמור, המאושפז בצפת;
למוסי המחלים יפה בבית;
לברני מרכס, הנמצא שוב בבית ומחכה לניתוח;
ולגאי הקסן, העובד בדיקות בבי"ח "כרמל" -

בריות שלמה להם.

שבת שלום
א נ ג ה

מספרי טלפון (דיירי שכונת הפארק)

844	חייט, מיקי ודורית
845	שר, רבקה
846	סוקול, עפר ושרון
847	קוליבס, אורן ותמר
848	ליפשיץ, מיכה והלן
849	הרמץ, ג'וני ורונית
850	יהודה, יהודה והילה
851	רובינסון, אבי ואירנה
852	ברק, נתן ויהודית
853	מזרחי, שבי וציונה
854	פרס (עוד לא עברו)
855	ינטיס, טוני ועירית
856	ניצן, זאב ויניטה
857	אדלשטיין, אורי ואתי
858	פוקס, דודיק ורחלי

859	מלינה, יוסי וזיוה
860	ברור, מרדכי ודינה
861	איילון, אשר ובלהה
862	נמינוב, אמיר וג'נט
863	גדליזון, איתן ורותי
864	דוארי, יאיר ודורון
865	עמר, ג'קי וטוסי
866	לינסון (עוד לא עברו)
867	ביוסו, רונני וברברה

באיחולי ש י ח ו ת נ ע י מ ו ת ב ל ב ד

על משברים, שילוק ו"הצצ"ק והקא"ק *

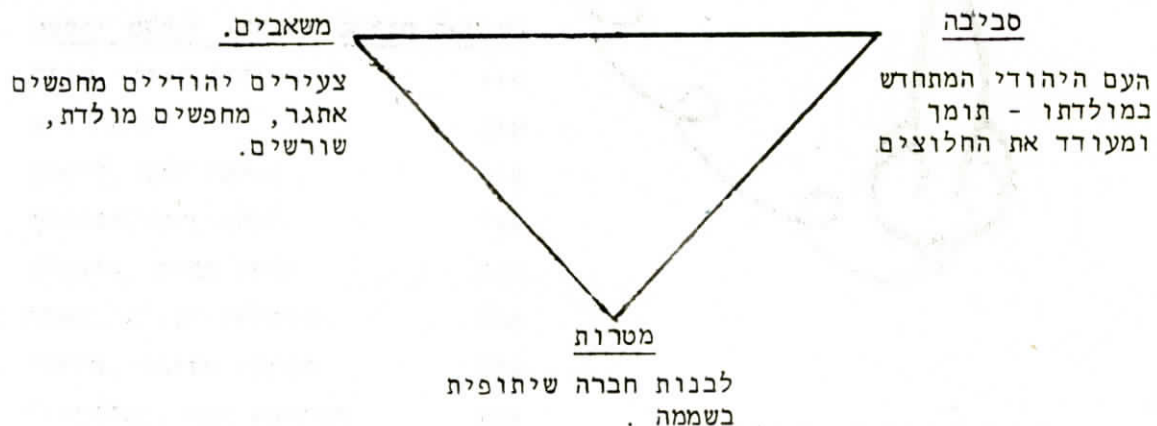
יהודית וינגרד

אני מניחה שכל מי שקורא את העיתונות הקיבוצית, מסתובב באיזור או במוסדות התנועה, כבר קלט את המסר - יש משבר עמוק בתנועה הקיבוצית. אנשים מרגישים חסרי כיוון, חסרי אונים ואפילו חסרי ביטחון באשר לסיבות, מדוע אנחנו חיים היום בקיבוץ. חברים בקיבוצים רבים מודאגים וחרדים לעתידם.

מה גרם למשבר?

יש כל מיני השערות, ולפי דעתי יש כמה מרכיבים שגרמו למשבר, חלקם דווקא חיוביים! למשל אתם, הוותיקים, יכולים להיות גאים שאתם באומץ ובזעה השגתם כמה מטרות לאומיות שהיו חיוניות להקמת המדינה הזו:

- א. הבאתם מעפילים.
  - ב. החזקתם ופיתחתם מקום שבזמנו היווה עוד נקודה בטחונת בשרשרת דלילה של יישובי ספר.
  - ג. שיניתם את התדמית של היהודי הגלותי ונהייתם חקלאים יהודיים באדמת המולדת.
- כימים ההם היתה התאמה מושלמת בין שלושה מרכיבים: הסביבה, המשאבים והמטרות.

היום אין צורך (ברוך השם) להביא מעפילים. הצבא מגן על הגבולות. באזור שלנו, לפחות, האוכלוסיה מתרבה, יותר בזכות ראש-פינה, קרית-שמונה, מנוף, חצור ועוד (כן ירבו). זאת אומרת, המטרות של הימים ההם אינן רלבנטיות היום ואחת הסיבות למשבר היא שלא הצבנו לעצמנו מטרות חדשות.

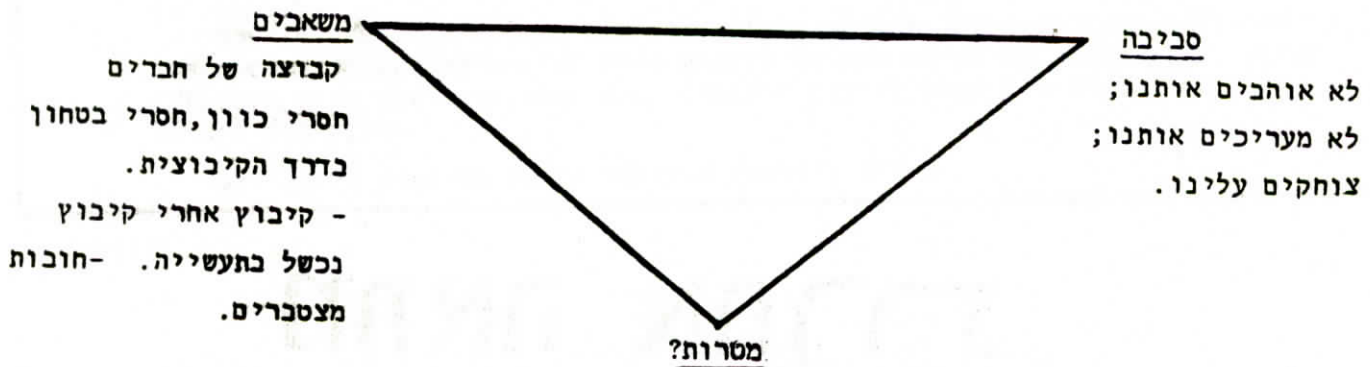
תוסיפו לכל זה חוסר התאמת המבנה הקיבוצי למציאות הכלכלית של היום, שינויים עצומים במדיניות הפיננסית של המדינה שמקשים עלינו, משבר עולמי בסקטור התעשייתי כתוצאה מהתפתחות המדע והטכנולוגיה ודהירה מסחררת לתוך "עידן המידע" שהוא זר לנו ואשר לא התאמנו את עצמנו אליו - והנה לפניכם משבר אמיתי.

(המשך בע')

(* בעקבות יום עיון בשם "הצעד הבא", שבו השתתפו גם בחיה, גרשי, שריטה, טומי, גדי, רחל ג. וג'ו ה, שהתקיים באפול לפני כשבועיים.

(על משברים - המשך)

כעת המשולש של סביבה, משאבים ומטרות נראה כך:

כדי להצליח להישדך היום צריך ידע, תחכום, יעילות, שאפתנות, חשיבה אסטרטגית - להבדיל מלקפוא על שמרינו ולדקלם את המיתוס הנדוש "יהיה בסדר".

מה אנחנו רוצים היום מחיי קיבוץ?

בנושא זה דנים כל החכמים, וכאן אני רוצה להציע את ההצעות האישיות שלי.

(1) אני עדיין רוצה ומאמינה ושואפת לשוויון הזדמנויות בכל תחום לנשים ולגברים גם יחד.

(2) עבודה עם אתגר (בעייתית ביותר. לא כל עבודה בקיבוץ מעניינת). אולי בגלל זה הבנים לא חוזרים? אני מצטטת את אילה גלעד מקיבוץ עין-גדי (עיתון "קיבוץ", 14.2.88): "אלו תשובות אני נותנת לילדים שלי? מדוע ארצה שיחזרו הכיתה למלא קולה בקיוסק?"

(3) בריאות. אני רוצה את הטוב ביותר לכל הקהילה. הרופא הטוב ביותר, האחות הטובה ביותר, התרופות המתאימות, הניתוח בשעה הנכונה. מתפתחת בארץ רפואה "אפורה". נצטרך בעוד כמה שנים לשלם ביוקר ואנחנו רחוקים מבתי החולים הטובים בחל-אביב ובירושלים. האם נוכל לעמוד בזה? בעצם, מדוע לא גידלנו בעצמנו רופאים?

(4) חינוך. מי לא רוצה לתת לילד שלו את הטוב ביותר? הכיתה המרווחת, המכשירים המודרניים, ספרים, טיולים, חוגים, מחשבים - ומדוע לא? יש לנו חובה מוסרית לחנך את הדור החדש בדרך הטובה ביותר. הם העתיד שלנו, של כל המדינה, של כל המדינה הזאת! ומה עם החינוך שלנו? גם אנחנו מסוגלים לקלוט עוד מידע - זה לטובת הקהילה והפרט. לא נתקדם בלי יידע.

(5) תרבות - כל אחד והתחביבים שלו. זה טעם החיים! (בתנועה היו מלמדים אותנו שלא נהיה סתם אנשים, שעובדים, אוכלים וישנים. לנו תהיה תרבות! תרבות עברית!) היום זה וידיאו, הצגות, ספרים, תקליטים, טיולים, נסיעות - מי לא רוצה? ושוב - אנחנו רחוקים מהכרך...

=====

לפני 40 שנה צו השעה דרש מאיתנו להסתפק במועט (וזה גם מה שהיה!). בזכות ההקרבה האישית הקימו את הקיבוצים ואת המדינה. האם אנחנו היום מוכנים להסתפק במועט כתחום הבריאות, החינוך והתרבות? סביבתנו הקרובה צומחת ומשגשגת. ביקרת בזמן האחרון בערי

(משברים - סוף) הסכיבה ובכפריה? האם אנחנו רוצים להיות חברה מפגרת?

היום צו השעה, לפי דעתי, הוא למצוא דרך להתפרנס בכבוד, כדי שנוכל לממן לעצמנו את מה שאנחנו באמת רוצים, כדי שנוכל לשרוד, כדי שנוכל לדאוג לילדינו, לחולינו ולקשישינו (ערך בפני עצמו) וכדי שנוכל להחזיק מעמד בצפון המדוּחַק בתוך המדינה המשוגעת הזאת שאני אוהבת בכל נשמת.

המטרות הראשונות הושגו, המציאות במדינה השתנתה, השאיפות שלנו גדלו. התק"ם במשבר כלכלי, וכפי שד"ר יוסי ריין מהמכון לפיתוח חשיבה אסטרטגית אומר, אנחנו כמו מטוס פגום שכל הזמן מאבד גובה והמכשיר שעדיין פועל הוא מד המהירות. מי לא חרד לעתידנו?

אני מציעה לקבל את המשבר ולהתחיל להתמודד איתו!

מתאה אחרת.

שורות אלה אני כותבת, כדי למחות על עישון במקומות ציבוריים ועל רעש מוגבר שמזיק לאוזניים.

באמת זכותך לגרום לעצמך מחלות כמו סרטן ריאות, אמפיסמה וכו'. מה שאתה עושה בתוך ביתך שלך הוא מותר לך - עישון סיגריות של טבק או חשיש, שתיה מופרזת של אלכוהול, הירואין, קוקאין * - הקשבה למוסיקה באוזניות עד לדציבילים אין-סופיים...

אבל כשמבקשים ממך לכבות סיגרית במקומות ציבוריים (כולל חדר-האוכל), אנא תעשה כך. למבקש יש סיבה לבקשתו ועליך ל א לחשוב שהוא מנסה להטיף לך מוסר.

ואתה, ששולט על מערכות המוסיקה במסיכות, ואתה שמשמיע מוסיקה בזמן שטיפת הכלים בקול מופרז, ואתה במטבח - בקול רם מדי; ואתה שהולך עם הסרנזיסטור על המדרכה שפועל בווליום גדול עד שאי-אפשר להתקרב אליך - נא להנמיך את הקול, במיוחד כאשר מבקשים זאת ממך ולא להעלות אותו שוב, כאשר הפונה מתרחק כמה מטרים.

אתה מוחה על מכות בשטחים. תדע לך שעישון הוא מכה פיזית למערכות הגוף שלך ושל אחרים וכמו כן גם רעש (מוסיקה בקול רם מדי) הוא מכה פיזית על מערכת השמיעה העדינה שלנו, של כולנו.

בת-שבע

(* המחברת מביעה את דעתה האישית בלבד על דברים שהם עבירה על החוק. (המערכת)

אבישי כותב לנו

(המשך מהגיליון הקודם)

כשאני מגיע לאתר השוק, הריני שואג לרווחה, צוהל משימחה. הסיכויים הם פיפטי-פיפטי שהגרוטה תגווע בדרך ותחסום את הכביש הצר במעלה האי. בינתיים מזלי לצידו ואני משתדל בכל כוחי להיות נחמד ועדין ומתחשב עם המשאית הרגישה. מלטף את ההגה, מדבר דברי כיבושין ומשבח את עוצמתה.

השוק ממוקם ב"דאון טאון" של האי. מימיננו תחנת הדלק היחידה, מאחורינו המסעדה היחידה, מולנו החנות המרכזית, הנוטרת לנו איבה, ומשמאלנו הפאב המרופט, המשקיף אל המפרץ ואל האי הסמוך. בעזרתה של ליז, השותפה בעסק השוק, אנו פורסים יחד יריעה רחבה, הנמתחת בין המשאית לגדר עץ רעועה לבין שתי ביקתות מרקיבות. מתחת ליריעה הופכים קרשים וחמורים לשולחנות וכעת נותר רק להתפלל למזג-אוויר סביר בשבת ולקוות שלא תבוא איזו רוח פרצים בלילה, שתחבל בחבלים ותרע ליריעה. וכבר היו דברים מעולם.

בשבת השכם בבוקר הרינו נאספים ומציגים את מרכולתנו ועוד לפני שהכול מאורגן ומתומחר כבר באים צופרי הבוקר. מתעניינים, קונים ונהנים מהמפגש החברתי היחיד מסוגו באי השקט. רון מנסה להפוך את השוק לקואופרטיב, לקבוצה שיתופית. מטרתו לחנך לתזונה נכונה, למודעות פוליטית, לחיי קהילה יצירתיים, לאקולוגיה ולשומר ושיחזור. התושבים אוהבים את השוק, אך אין הרבה התעניינות לשותפות עם רון. מכירים אותו ויודעים שקשה לשתף פעולה עימו. הוא מנהיג, יוזם, רץ קדימה במרץ בלתי נלאה, מתפזר לאינסוף כיוונים ותמיד מאחר ודוחק את שלא הספיק והבטיח שיספיק. חלומו שהחווה תהפוך לקהילה לומדת ועובדת, מייצרת מזון טבעי ותורמת לאי הסביבה. בינתיים נראה שהרבה מה"אורחים עובדים" וה"מתנדבים" שכאן הם ישראלים, שהפניתי לבקר בדרכם בצפון אמריקה (הכתובת אצל הורי).

כשאני תוהה בדבר חזרה לכפר הנשיא הריני מדמיין לעצמי הקמת מתקן קומפוסט שירכז את כל שאריות המזון מהמטבח, מבתי הילדים ואף מבתי החברים. הקומפוסט ישמש לזיבול גן הירק העתידי, בו נגדל ירקות לתצרוכת עצמית, ללא כימיקלים וחומרי הדברה. המוד-עות האקולוגית כאן מבליטה עבורי את הצורך במודעות דומה בארץ. להפסיק לזרוק למיז-בלה ולשרוף את כל ה"אשפה". לדעתי להפריד: נייר, קרטון, בקבוקים וזכוכית, שאריות ברזל ופח (כן, קופסאות שימורים כאן נשטפות, נשטחות ונשלחות בחביות למיחזור). האשפה היחידה לאחר ההפרדה הינה שאריות פלסטיק, אותן עדיף לקבור מאשר לשרוף ול-זהם את האוויר. שאריות העץ משמשות לרוב להסקה. חלומי הקטן... נראה לי שאחיה בארץ ואחיה בקהילה שיתופית כלשהי. ובאשר אחיה - ארצה ליישם את שאני לומד להכיר (המשך בע' 9)

(אבישי כותב לנו - המשך)

כאן.

החדשות בכלי התקשורת מספרות הרבה ובהבלטה על הקורה בארץ. דברי הכפר ומכתבי ההנרים נהחברים מאששים את שקשה להאמין, קשה להכיל. ככל שאני כועס יותר על הקורה בארץ, כך מתחדדת הדילמה שבי. צד אחד מבקש שאשמור על עצמי ואשאר רחוק מהתסכול והצרות בארץ. הצד האחר מאיץ בי לחזור ולהשתתף במאבק, להטות שכס ולעזור לבלום את ההידרדרנות הנוראית הזו ימינה, מטה לכיוון האבדון.

נבינתיים אני כאן, מפיק ערך מההווה.

תודה למערכת 'דברי הכפר', המגיע בקיבעות. תודה על התזכורת והעידוד לכתוב ול- שתף את הקוראים בחיי.

שלום ולהתראות. חג פורים בשער!

(ואני מחמיץ בצער...)

שלכם - אבישי

KIBBUTZ REPRESENTATIVES
1A ACCOMMODATION ROAD
LONDON NW11 8ED
TELEPHONE 01-458 9235

8.2.88

סחרחורת.

חברים טובים ודואגים כותבים אלי ושואלים אותי, מה את עושה, איך את מרגישה, ואיך את מסבירה את המצב.

אני מודה ומתוודה, לא יפה שלא כתבתי ולא עניתי. ובכן, בקשר לשאלה הרא- שונה, על מה אני עושה. אני שואלת שאלות ומקבלת הרבה אינפורמציה. הפציצו אותי במידע, הסכירו לי ונשאו נאומים בפניי ונתנו לי את שני הצדדים ונימקו והעמיסו עלי עובדות: תנועת הרפורמים כך ובני ברית אחרת ובוגרי בתי הכנסת הליברליים לא כמו צעיריהם ולא לדבר על הנוער הציוני, הן הקיבוצי והן הלא-קיבוצי, אם לא לדבר על זה שהוא לא תמיד נוער ואולי לא ציוני. וכמובן, גולת הכותרת (אומרים לי) שהיא "הבונים". ולכולם ראשי-תיבות שצריך להכיר אותם. כל שיחה נשמעת כך: "ה-א.ב.ג. מוכן להצטרף ל-ג.ד.ת., אבל בתנאי שויצ"ו וה-ק.ב.ה. מסכימים!" איך אפשר להבין צופן כזה?

עשיתי גם היכרות עם המשרד, על שמונת עובדיו, עם הביטוח ועם סידורי הנסיעות, המחשב, הטלפונים, אגף המתנדפים ואגף האולפניסטים, ולכל אחד המכשירים שלו והשיטות שלו.

ויש תכנון ותוכניות שיפוז הכניין ולאחר ההחלטות יבוא הביצוע ונצטרך להעביר את הכול למקום ארעי ולהתארגן לעבודה. יבואו גם חוקרי המסים ובודקי V.A.T. ואומרים לי שלא להכיר את החוק לא יסולח ואינו מעביר את הגזרה הרעה.

ומה אני עושה? אני מנסה להבין ולקלוט. ואיך אני מרגישה? אני מסוחררת.

הוזמנתי להרצות בפני קבוצת סטודנטים כברמינגהם ובדרכי ולשוחח עם תלמידים בלונדון ושאלו אותי, מה זה קיבוץ? ואני רק יכולתי לספר מה אני מרגישה, כי לדידי זה בית ובבית זה אני יכולה לסמוך על עקרונות מסויימים, יסודיים, שהם משותפים

(המשך בע' 10)

(וגם שמחה... - המשך)

לדיירי הבית והרגשה זו מחזקת אותי.

כי אני יחד עם הסטודנטים היהודים נבוכה וכמו להם קשה לי נוכח החדשות ואני רק יכולה להסביר, איך אני מרגישה. ולי ברור שיש לי מקום שם ומלוואי והם יבינו ויקלטו ממני למה ומה האיכות שלי.

ובארץ זרה ועדינת זאת הושטתי את ידי והרמתי טלפון למשפחת בן-יהודה - שותפיי בגולה. הנרי עונה: "הלו! מי? שמחה, מה את עושה פה? תפתחי את הטלוויזיה ותראי Yes, Prime Minister ובסיום תתקשרי עוד פעם!!"

אבל זה היה בסדר, כי שילה נתנה לו על הראש והוא הביא אותי לשם ואכלתי אצלם וקראתי את "דברי הכפר" שבכלל לא קיבלתי והעלנו השערות על מה שהוחלט לגבי עתיד המפעל.. ובאשר לחדר שלי ובעלת הבית שמחלונת שאני לא אוכלת מספיק (כמובן יהו-דים) ובעל הבית הרזה והצנום, שמטגן לעצמו בצל ואוכל עם ערימת סנדוויצ'ים כל ערב, כשהבית מסריח כולו; ועל בית-הקברות היהודי הנשקף בקצה הרחוב... בפעם אחרת.

באהבה ובסחרחורת
ש מ ח ה

נ.ב. "מה עם עולים?" אתם שואלים. תתפלאו לדעת שגם היום אנשים רוצים לעלות, אבל איך לטפל בהם אני אלמד כשאחזור באביב.

חוג אזורי נוסף

ביום א'. ה-10/4, חיפתח סדנא לאסרטיביות-בראש-פינה, ביוזמת נעמ"ת.

הסדנא מיועדת לנשים והיא כוללת 12 מפגשים שיתקיימו בימי א', בשעה 20.00 בבית ההסתדרות בראש-פינה.

מחיר כל הסדנא - 35 ש"ח עבור כל משתתפת. נא להירשם לא יאוחר מ-20/3 ש.ז. באשר לתוכן:

אסרטיביות, מבחינה מילולית, פירושה "תקיפות נינוחה". מטרתה הקניית כלים להתמודדות עם הקונפליקט בין צרכי האישה וציפיותיה מעצמה לבין מה שמצפים ממנה האנשים בסביבתה הקרובה (בעלה, ילדיה, קרוביה וחבריה לעבודה).

הגישור על הפערים הקיימים בשני קצוות אלה, אישה - וכל הסובבים אותה, הוא לעיתים קשה ויוצר חיכוכים לאין-ספור, ועל-פי-רוב ללא מוצא.

הסדנא לאסרטיביות נועדה להמציא לך את הכלים להתמודד בנינוחות, ללא רוגזה ו"שבירת הכלים" במערכות חייך השונות - כל זאת תוך מזדעות עצמית גבוהה יותר. עד כאן באשר לתוכן.

יש גם לציין שההנחיה בסדנא הנ"ל תבוצע ע"י אנשי מקצוע מנוסים בתחום מדעי החברה.

המעוניינות מוזמנות לפנות אלי בהקדם.

שלכם

שושי ק.

חִישׁוּב הוֹתֵק בְּקִיבּוּץ

הַצְעוֹת לִשְׁנוֹן וְתוֹסֵפוֹת

הַקִּדְמָה

בגלל פגיות של חברים שונים בנושא הוותק החלטנו לבדוק את כל הנושא לעומק. לאחר בדיקת התקנון הקיים והתייעצות בוועדת החברה של התק"ם הגענו למסקנה שיש מקום לחידוש הכללים הקיימים. והנה ציטוט מ"אוגדן התקנונים" של התק"ם - בהקדמה להנחיות לחישוב הוותק (דצמבר 1982): "תהליכים שחלו בשנים האחרונות בחברה הקיבוצית: מעבר ללינה משפחתית, שיבת חברים או בנים שעזבו לקיבוץ, מעבר חברים מקיבוץ לקיבוץ, הצטרפות משפחות נקלטות מהעיר אל הקיבוץ, ועוד - מעוררים שאלות כיצד לערוך את התור ולחשב את הוותק." גם אצלנו חלו תהליכים כאלה והכללים הקיימים אצלנו, שלא חודשו זמן רב, גרמו - לצערנו - לעיוותים שונים. (חלק מההצעות של התק"ם אינן מתאימות לנו - שעינינו תור לחלוקת דירות, כי אצלנו אין קשר בין ותק לחלוקת דירות חדשות).

אחרי שהחלטנו לחדש את כללי חישוב הוותק, הוקמה תת-ועדה, שחבריה היו משלוש ועדות הנוגעות בדבר: ועדת החברה, ועדת הבנים ועדת הקליטה. ביחד סיכמנו את ההצעות החדשות והן אושרו כבר ע"י שלוש הוועדות.

בדיונים התבססנו על ההנחה, שהוותק הוא כמו "רכוש" שצוברים אותו, ולכן יש להבטיח שכל אחד יקבל את המגיע לו. לדעתנו צריך להיות יתרון בנקודות לחבר קיבוץ לעומת "תושב" שעדיין לא הגיע לכלל החלטה בקשר להתחייבותו לקיבוץ (כולל בני משק) וכל שכן צריך להיות הבדל בין חבר לבין "שכיר"-תושב, הצובר בינתיים רכוש פרטי. בתקנון הקיים צובר התושב-השכיר אותו מספר נקודות כמו חבר קיבוץ עבור שנות שהותו בקיבוץ והן מתווספות לוותק שלו לאחר קבלתו לחברות. בכללים הקיימים כל תושב בהת-ישבות העובדת מקבל אותו מספר נקודות, וזה לא נראה מתאים לימינו ואינו מקובל בהנחיות של התק"ם. כמו כן, תושב הארץ מקבל שתי נקודות עבור כל שנה וזה נראה לנו מיותר.

כלל נוסף שהינחה אותנו היה ששנת עבודה בקיבוץ מזכה בנקודות לעומת שנת חופש מהקיבוץ - ופה לא צריך להיות הבדל בין חבר לבן-משק (כרגע שנת החופש הראשונה של בן-משק מזכה אותו בכל זאת באותו מספר נקודות כמו שניתנות למי שנמצא בקיבוץ, וזה לרעת אלה הנמצאים ותורמים בקיבוץ).

בעבר לא היה סעיף בקשר לחבר שעזב, קיבל דמי עזיבה (עבור שנות חברותו) וחזר לקיבוץ, מבלי להחזיר את דמי העזיבה. בהיעדר סעיף בתקנון, הוחזר חבר כזה למקומו הקודם, למעט שנות היעדרותו - וזה עיוות.

יש לציין, כי הצעתנו היא כי הכללים החדשים יחולו רק על חישוב הוותק בעתיד ואין הם באים לשנות את רשימת הוותק שנקבעה לפי הכללים שהיו מקובלים עד כה.

הבסיס לחישוב הוותק

1.	כל שנת חברות (כולל מועמדות ושליחות)	4 נקודות
2.	כל שנת גיל (מעל 18)	" 1
3.	כל שנת שהות בקיבוץ, ללא קבלת שכר (הכוונה לשהות ברציפות לקבלה למועמדות, למעט שנת חופש אפשרית)	" 3

(המשך בע' 12)

(חישוב הוותק בקיבוץ - המשך)

כללים נוספים

1. חבר בשנת (שנות) חופש לא צובר נקודות ותק. הזכויות מוקפאות.
2. חבר העובר מקיבוץ לקיבוץ שומר על כל זכויות הוותק שלו. מימוש הזכויות מיום קבלתו לחברות. (כבר התקבל באסיפה).
3. במעבר ממושב שיתופי לקיבוץ ישולמו דמי עזיבה ישירות לקופת הקיבוץ והחבר מעביר את מלוא הוותק שלו.
4. עוזב קיבוץ החוזר והחזיר את דמי העזיבה (כשהם צמודים למדד) - שמורות לו זכויות הוותק הקודמות, למעט שנות היעדרותו מן הקיבוץ - עד חמש שנים)
  - א. לא החזיר את דמי העזיבה - לא שמורות לו זכויותיו הקודמות.
  - ב. חזר אחרי חמש שנים - " " " " " "

בני קיבוץ ומאומצים

1. תקופת השירות הצבאי וש.ש.ש.
  2. כל שנת שהות בקיבוץ (ללא חברות)
  3. בשנת (שנות) חופש - הזכויות מוקפאות. אין צבירת נקודות)
- 4 נקודות
3 "

קביעת התור (כמו בכללים הקיימים)

- א. ברשימה האישית - לפי התור שמגיע לכל אחד.
- ב. ברשימה המשפחתית - לפי הוותיק במשפחה.
- ג. באותו מספר נקודות קובע תאריך הלידה המוקדם יותר.
- ד. באותו תאריך לידה קובע סדר הא"ב.

שינויים ברשימת הוותק (כמו בכללים הקיימים)

- א. גירושין - בן הזוג הנמוך בוותק חוזר למקום המגיע לו לפי הוותק האישי שלו.
- ב. התאלמנות - המקום ברשימת הוותק אינו משתנה. אם בן הזוג הנותר יינשא שוב, יחזור החבר למקום המגיע לו לפי הוותק האישי שלו ויתפוס את מקומו ברשימה לפי הוותק במשפחה החדשה.

ההצעות תובאנה למזכירות ולאסיפה.

רשמה: שרה דבולט

ענייני ועדת בנים

מרכז הוועדה לכל אותם חברים ובנים המחפשים את מרכז ועדת הבנים, זו עדיין אני.

אל דאגה. כשאסיים את תפקידי תשמעו על כך. עד אז בבקשה תפנו אלי.

רכב (א) להזכירכם - אין לרשום רכב על חשבון ועדת הבנים ללא אישורו של דודי פוקס.

(ב) לחיילים מאומצים ולהדר הנמצאת כאן בשל"ת (מי שלא מכיר אותה, היא עובדת

בגן "שקד") מותר לנהוג ברכב של המשק, באישורו של דודי פוקס. אנא הפסיקו

להציק להם כל פעם שפוגשים אותם בשער.

חיילים מאומצים לידיעתכם: קלייב, ניק ומרטין סיימו את תקפותם אצלנו.

דירות (א) חדר המעבדה לשעבר - מהיום שחדר המעבדה עבר לבניין השרותים ביקשנו לשפץ את החדר, כולל החלפת הרצפה, ונענינו בשלילה. עד היום לא יכולנו

להכניס את אחד הבנים שלנו כיוון שזה לא ניתן לשימוש.

להפתעתי הרבה בשבוע שעבר אושר שיפוץ כולל הרצפה לחדר ארכיון המשק, והשבוע כבר עובדים שם.

לא ברור לי מה הם השיקולים כן לשפץ לארכיון ולא לבני המשק....

בשיחה שלי עם רכז ו. התרבות סיכמנו על המקום לארכיון לתקופה זמנית של מקסימום שנה!

אני רוצה שיהיה ברור לכל הגורמים שחדר זה הוא זמני בלבד, כפי שסוכם.

דירות חיילים כיום רוב החיילים נמצאים בחדרים לבד. השאיפה שלנו היא להגיע לכך

שהנעורים בהעברתם לוועדת הבנים יקבלו מיד חדרים לבד ככל שניתן.

אני לא אכנס לצד האישי הבעייתי הכרוך בדיוור של שניים בחדר, אך

אני יכולה להגיד לכם שמבחינה כספית החסכון הוא אדיר.

כיום החדרים הם תחנת רכבת וכמעט כל שנה עלינו להוציא 50 ש"ח או יותר על ציוד לחדר, כולל סיוד החדר.

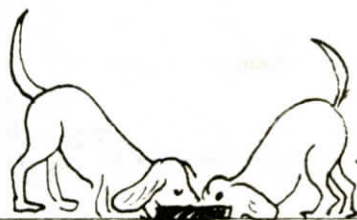
חדרי ועדת הבנים במצב גרוע ביותר, ואין מנוס מלפחות לסיידם אחת לשנה. בשיטה

החדשה בן/בת משק יקבל חדר מ"ג ועד לסיום הצבא, כולל שנה בבית. כך שבתקופה של

4 - 5 שנים אין צורך לקנות ציוד חדש או לסייד את החדר. כמוכן שזה חסכון

רב לכולנו.

בברכה, ונסה (רכזת ו. בנים)

לידיעת החברים - במזכירות נמצא כרטיס-חבר שלנו באגודת צער בעלי חיים. משפחות המעוניינות לקחת את כלביהם או חתוליהם לעיקור, מוזמנים לקחת את הכרטיס איתם.

אגודת אכסניות נוער בישראל (א.נ.א.)

איורים

בברית התנועה הקיבוצית יש מדור לידיעת הארץ שהוא פעיל מאוד ומקיים תדירות טיולים טובים ומודרכים היטב.

מאחר ורוב הטיולים מאורגנים בדגש על נושא מסויים (ציפורים, מערות, ארכיאולוגיה וכו') אני מציע: כל חבר שעוניין במידע על הטיולים האלה יודיע לי ואשכפל לו כל ידיעה שאני מקבל מהמדור.

יש בידי כרטיסי חברות קבוצתית אשר מקנים הנחה בכניסה לאתרים מסוגים שונים. לשימושכם!

טומי עמית

*

אגודת אכסניות הנוער בישראל הודיעה לנו בחוזר שהיא הגיעה להסכם עם המדורים לנופש ותיירות של התנועות הקיבוציות בדבר מתן שירותי האגודה לקיבוצים השונים.

האגודה מציעה: נופש למשפחות בכל עונות השנה באכסניות הנוער בכל רחבי הארץ. האכסניות בשתי רמות. אחת רגילה ובה חדרים בני 4-6 מיטות, ללא שירותים צמודים. השניה - בית הארחה ובו חדרים משפחתיים בני 4 מיטות עם שירותים צמודים, מרוהטים בטוב טעם ומצוידים בכל אביזרי הנוחיות.

לקבוצות מאורגנות

- א. טיולי אתגר ונופש פעיל.
- ב. טיולי טבע במתכונת חוג משוטטים.
- ג. טיולי מתנדכים ואולפניסטים - הדרכה בכל שפה נדרשת, כולל סיני ומצרים.
- ד. אכסניות המתאימות לארגון קייטנות וכייפות.
- ה. ארגון טיולי בית ספר על כל מרכיביהם.

לבודדים - הוצאת כרטיסי חבר אישיים, קיבוציים ובינלאומיים. כרטיסים אלה מקנים הטבות רבות באתרי נופש ובילוי בארץ ובחו"ל.

נוהל הזמנות: בודדים ומשפחות: ההזמנות ייעשו ישירות באכסניות על בסיס מקום פנוי. חברי הקיבוצים ייהנו מתעריף נמוך במיוחד. התשלום ייעשה תמורת "פקודת מסירה" ממדור הנופש, אשר תכובד ע"י האכסניות.

קבוצות מאורגנות יפנו לאגודת אכסניות הנוער/מח' הדרכה ת.ד. 1075 ירושלים 91009 או בטלפונים 02-240220/232430.

בבוכה

יאיר גלעד/מח' הדרכה

אני
לתיקון
4

נר - זיכרון

כ"ו באדר תשכ"ז - גב' אסתר פיליפס

פִּינֵת הַסֵּרַט הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: זכרונות מאפריקה

OUT OF AFRICA

בימוי : סידני פולאק

משחק : מריל סטריפ, רוברט רדפורד, קלאוס מריה ברנדאור

"זכרונות מאפריקה" הוא סיפורה הביוגרפי של הברונית קארן דינסון, שברכות הימים הפכה לסופרת מפורסמת בשם איזק דינסון. זהו סיפור אהבתה של הברונית, שבורחת מבעלה לזרועותיו של צייד בריטי אציל נפש בשם דניס פינץ'. סיפור אהבתם של השניים עד סופו המר של הצייד הנ"ל בהתרסקות מטוס נמתח על פני אינספור זריחות ושקיעות אפיות, עם מוצרט ברקע, והופך למסחטה רגשית עזה, שסוחפת את כל משתתפי הסרט לחופי ה"אוסקר" המבורכים. כמובן, הסרט הוא כר פעולה נרחב, פורה ורטוב, לכשרונה הפנומנלי של המריל סטריפ. לולא היא היה הסרט מתרסק בתוך ים הקלישאות, הנופים המרהיבים וחיוכיו המבהיקים של הרדפורד. מי שמוכן לשבת ולסבול 150 דקות של נסיונות נואשים להפריע למריל סטריפ, מוזמן לבוא וליהנות מהסרט.

ו. (נטוסי) סרטים

"מועדון פלוס"

השבוע, ביום רביעי 16.3.88 בשעה 17.15 "מועדון פלוס"

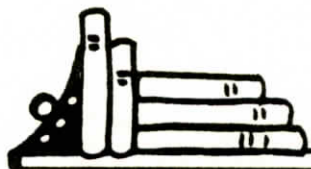
מארח את

שנת ההכשרה

לשיחת רעים - שאלות ותשובות בכל הכיוונים.

אנא, בואו בהמונים!

להתראות במועדון

חדש הספרים

NEW NOVELS

TITLES

AUTHORS

רומנים

Black Venus

Mrs. Bridge & Mr. Bridge

White Noise

The Sportswriter

No Laughing Matter

The Imperial German Dinner
Service

Slaves of New York

A Chancer

To Have and To Hold

Black Robe

(Westerner) The Vengeance Ghost &
Gun Rich

Carter Angela

Connell Evan S.

Delillo Don

Ford Richard

Heller Joseph, Vogel S.

Hughes David

Janowitz Tama

Kelman James

Moggach Deborah

Moore Brian

Lutz G.A.

*****
*****
*****
*****

אל הנוהגים ברכב

החל מהתאריך 1.4.88 תשתנה שיטת התשלום עבור דלק בתחנות העובדות עם משקי הגליל העליון, וזה כולל אותנו.

במה הדברים אמורים?

בכל רכב יהיה פנקס תלושי דלק.

בעת המילוי על הנהג להקפיד ולהשגיח על חלונית משאבת המילוי ובסוף המילוי למלא את התלוש ולמסרו לעובד התחנה.

חברים, ראינו לנכון להדגיש כמה נקודות:

א. לפני נסיעה יש להקפיד ולבדוק הימצאות פנקס תלושים במכונית.

ב. בעת המילוי יש להקפיד לרשום את כמות הדלק במקום הנכון ואת המחיר סה"כ במקום הנכון! שימו לב, עובדי התחנות נוהגים להחליף בין השניים וע"י כך להרוויח את ההפרש.

ג. עקב האמור לעיל חשוב להזכיר, שאת התלוש ימלא הנהג ולא עובד התחנה ובעת המילוי חשוב לצאת מן הרכב ולוודא שלפני המילוי המונה נמצא על 0, ואם עובד התחנה בודק שמן, יש להקפיד שהבדיקה מתבצעת כראוי.

בהזדמנות זאת ברצוננו להזכיר שלפני נסיעה יש לבדוק שמן, מים ואוויר בגלגל הרזרבי וכן הימצאות ג'ק. עשה סיבוב מסביב למכונית וודא שאין תקר, חפץ חשוד או חס וחלילה אדם מאחורי המכונית. סע בזהירות וסע לשלום ובסוף הנסיעה החנה את הרכב, רשום את הנסיעה, סגור חלונות ונעל דלתות ואם התגלתה תקלה או פגיעה במכונית, אל תתלה את המפתחות, מסור אותם לסדרן התחבורה או למכונאי ודווח על התקלה.

ועדת התחבורה

NEWS OF THE WEEK

* What I liked about Purim this year was that there was enough, but not too much. Enough food, but not too much. Enough noise, but not too much. Enough entertainment, but not too much. Enough drink, but not too much. And nicest of all, there were no flickering disco lights. I think most people forgot their tzores for the evening, and enjoyed themselves.

* You don't have to win the Mif'al Ha-pa-yis (state lottery), you just have to have the right friends. Caral Lopov was given a plane ticket to England by her friends, who won it in a draw and couldn't go themselves! She went off to-day for a fortnight.

* Shelley and Andy (and little Daniel) are off to Australia this week. Don't forget us, and be well.

* Our condolences to Dov Collet, who has had to go to England to be with his mother, after the death of his father.

* In spite of the rain (530 mm to date) building is proceeding. Some of the scaffolding looks exactly like modern sculpture, especially at night when it is lit up. The next project is the connection between the Moadon and the new hall. Yes, that will be the main entrance....

To all those recuperating, or still in hospital - good health, and they are: Mr. Gilmore, in Safad,
Mr. Anders, recovering at home from a fall,
Harry Bilgory and Mossy, recuperating after their stint in hospital,
Bernie Marks, who is waiting for his operation,
and little Guy Ha-meiri who is in Haifa for tests.

SHABBAT SHALOM,

Inge

FILM OF THE WEEK - OUT OF AFRICA

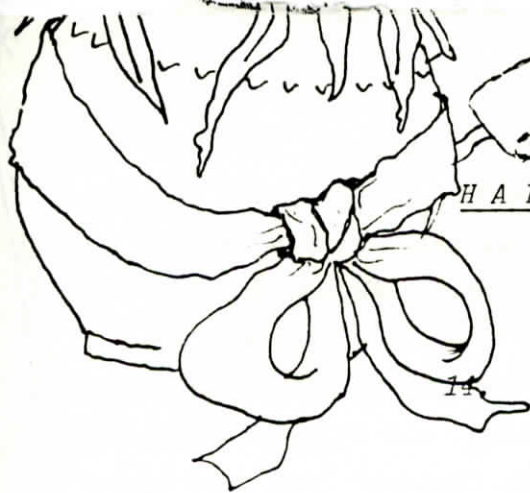
with Meryl Streep, Robert Radford, Klaus Maria Landauer.
Beautiful scenery, with a less than convincing story, although biographical!

JAHREZEIT

26 Adar

Esther Phillips

חול טוב... חול טוב

H A P P Y   B I R T H D A Y

(a large crop this week)

13.3.88. Roy Abb

Yankel Mendzigurski

Me'ir Rifkind

14.3. Eilon Maser

15.3. Avivah Linton

Anat Erenberg

Inbar Cohen

16.3.88. Eric Erenberg

Joe Cina

Merav Aitam

Ruthie Zigdon

Shoshana Mader

Keren Gedalison

17.3. Mrs. Ray Glass

Zammi Ben Ts'vi

17.3.88. Leora Weinstein

Avishag Eder

18.3. Eric Linton

Irit Gershman

Rotem Pearlson

19.3. Shoshana Sharkey

El'ad Sharkey

Shakade Barak

*****
*****

Telephones at last at the new houses. Here is a list of new numbers:

Chayat, Mickey & Dorit	844	Nitsan, Ze'ev & Yanita	856
Sher, Rivkah	845	Edelstein, Uri & Etty	857
Sokol, Ofer & Sharon	846	Fuchs, Duddik & Racheli	858
Collins, Oran & Tamar	847	Melina, Yossie & Zivah	859
Lifshitz, Micha & Helen	848	Broer, Mordechai & Dinah	860
Hermetz, Johnny & Ronit	849	Ayalon, Asher & Bilhah	861
Yehuda, Yehuda & Hilah	850	Neminov, Amir & Janet	862
Robinson, Avi & Irena	851	G'dalison, Eitan & Ruthie	863
Barak, Norman & Judy	852	Do'ari, Ya'ir & Doron	864
Mizrachi, Shabbie & Tsiona	853	Amar, Jackie & Tootsie	865
Press (not moved yet)	854	Linton, (not moved yet)	866
Yentis, Tony & Irit	855	Buto, Ronnie & D'vorah	867

*****

SALE - SALE - SALE of sandals. LATEST FASHIONS!

On Monday 14/3 in the Moadon.

Between the hours 16.30 - 18.30

*****